

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Dortmund (Niemcy) w dniu 20 kwietnia 2023 r. – ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen

(Sprawa C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Dortmund

Strony w postępowaniu głównym

Powódka: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Pozwany: Land Nordrhein-Westfalen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności art. 101 TFUE, art. 4 ust. 3 TUE, art. 47 KPP oraz art. 2 pkt 4 i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/104/UE ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie takiej wykładni i stosowaniu prawa państwa członkowskiego, które uniemożliwia osobie, która mogła ponieść szkodę w wyniku naruszenia art. 101 TFUE – stwierdzonego ze skutkiem wiążącym na podstawie art. 9 dyrektywy 2014/104/UE lub przepisów krajowych transponujących tę dyrektywę – cesję jej roszczeń – w szczególności w przypadku szkód masowych lub rozproszonych – na upoważniony podmiot świadczący usługi prawne w charakterze powiernika, aby ten ostatni mógł ich dochodzić zbiorczo z roszczeniami innych rzekomo poszkodowanych w drodze powództwa na zasadzie kontynuacji („follow on”), jeżeli nie istnieją inne równoważne ustawowe lub umowne możliwości powiązania roszczeń odszkodowawczych, w szczególności dlatego, że nie prowadzą one do wydania wyroku zasądającego świadczenie lub nie są wykonalne z innych względów proceduralnych lub są obiektywnie nieracjonalne ze względów ekonomicznych, a zatem w szczególności dochodzenie drobnych roszczeń odszkodowawczych byłoby praktycznie niemożliwe lub w każdym razie nadmiernie utrudnione?
- 2) Czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób przynajmniej w takim przypadku, gdy przedmiotowe roszczenia odszkodowawcze muszą być dochodzone bez uprzedniej wiążącej decyzji Komisji Europejskiej lub organów krajowych w rozumieniu przepisów krajowych, opartych na art. 9 dyrektywy 2014/104/UE, w odniesieniu do rzekomego naruszenia (tzw. powództwo samodzielne „stand alone”), jeżeli inne równoważne ustawowe lub umowne możliwości powiązania roszczeń odszkodowawczych w celu dochodzenia na podstawie przepisów prawa cywilnego nie istnieją z powodów wskazanych już w pytaniu pierwszym, a w szczególności, jeżeli naruszenie art. 101 TFUE nie byłoby w przeciwnym razie w ogóle egzekwowane, tj. ani publicznie („public enforcement”), ani w oparciu o prywatną inicjatywę jednostki („private enforcement”)?
- 3) Jeżeli przynajmniej na jedno z dwóch pytań należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, to czy w przypadku wykluczenia wykładni zgodnej z prawem europejskim należy odstąpić od stosowania odpowiednich norm prawa niemieckiego, co skutkowałoby tym, że cesje są skuteczne w każdym wypadku z tego punktu widzenia, a skuteczna egzekucja prawna staje się możliwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, L 349, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ustavni sud Republike Hrvatske (Chorwacja) w dniu 28 kwietnia 2023 r. – E.P./ Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Sprawa C-277/23)

(2023/C 261/17)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Ustavni sud Republike Hrvatske